

Havari

– manastırlı · 25 Kasım 2011

HAVARİ

Köy çocuğuydu,
Köy Enstitüsünde okudu,
Köye atandı.
Okul yoktu, yaptı.
Bir bahçe, kümes ve ahır izledi okulu.
Bahçesinden tavuk ve havuç,
Ahırından süt ineği hiç eksilmedi.

Radyo ilk onunla girmişti köye,
Saç traşını onda bilmişti köylü.
Kızlar onunla keşfetmişti okulu,
İmam baskısına karşın...

Yedi den yetmiş her kese öğretmişti A BE CE' yi,
"Sabırla koruk" kıssasından devinimle:
Atatürk devrimlerini,
Vura-vura belletmişti İmam' a!

Gök İrmak taş köprüyü onunla tanımış,
Tarım onunla saygınlık kazanmıştı köylü nezdinde.
Dualarla Tanrı'dan şifa uman,
Hasta kapılarında, bir o vardı eli enjektör tutan.

Arılar bal yapmayı,
Binek atlar ayakta uyumayı,
Toprak ana bire on vermeyi,
Ondan öğrenmişti bedelsiz...

Rahle-i tedrisinden geçen her mezun,
Koşar adım izinden yürüdü Bayrak edinerek:
Omuzlar kalkık, göbek içerde, başlar dimdik...
Emirsiz, talimatsız...

Her yıl biraz daha daralttı bekâr odasını takdirnameler

Köy Enstitüleri kapatıldığında:

Yalnızca o direnmişti kilit vuran ellere: "Hayır, hayır!!"
Yanıyorken yüreği cayır-cayır...

Başlattığı eylemin ikinci günü,
Tabiat Bilgisi Öğretmeni sin diyerek "hizmet gereği!"
Köyden kente apardılar harcırahsız...

"Sis bir tabiat olayıdır,"
Diyerek başlar başlamaz kentteki ilk dersine,
Bir kalemde fışlenip, "lâ dini,"
Yazıldı tertemiz siciline, savunmasız...

Öldüğü gün kahrından,
Apar topar toplanan,
Belediye meclisince;
"Tabiat Mahallesi!" olarak değiştirildi, mahallesinin adı...

Ve bir konuşma yapıldı hatırasına,
Törene katılan Kaymakam tarafından:
"Sıra dışı bir kişiydi,
Tonguç'ların varisiydi,
Bir eğitim havarisiydi..."

Ardından imamın sesi:
"Nasıl bilirsiniz?"
"İyi biliriz," diyerek hep bir ağızdan,
Başlattılar vaveylâyı!
Ahlar, vahlar arasında zikrederek Mevlâ'yı;
Kapattılar bir çukura,
Havari nam BAŞOĞLU Bekir Hocayı...

Necati ÖZTURAÇ
15 Tem.2011-Erenler/Sakarya